

فرار از بین بست‌ها

ویژه نامه تی هاب | شماره یازدهم | پاییز ۱۴۰۲

TIHUBCO.com

اما مشکل کجا شروع می‌شود؟

بسیاری از پروژه‌های برج کنترل بدون تعریف دقیقی از آنچه در حال کنترل است شروع می‌شوند. این ممکن است به دلیل عدم تعریف مناسب اهداف و نیازهای کسب‌وکار باشد. بدون اینکه بدانیم که چه چیزی باید کنترل شود و چگونه این کنترل به فرآیندهای کلان سازمان متصل می‌شود، پروژه‌های برج کنترل ممکن است به صرفه نباشند و به ضرر منابع مالی و انسانی شوند. این خود یک بن‌بست در مسیر پستی و لجستیکی است. یعنی راه‌حل مشکل خود می‌تواند در صورت اجرای ناصحیح تبدیل به مشکل شود.

پیشنهاد من این است که پیش از شروع هر پروژه برج کنترلی، به دقت اهداف و نیازهای کسب‌وکار را تعیین کنید و یک راهبرد واضح برای اتصال دید به دست‌آمده از طریق این پروژه به فرآیندها و عملیات سازمانی خود ایجاد کنید. همچنین، از تجربه و مشاوره متخصصان در این زمینه استفاده کنید تا پروژه‌ای بهینه و با بازدهی بالا را پیاده‌سازی کنید. از این طریق، می‌توانید از هدررفت منابع جلوگیری و به نحو مؤثرتری از این ابزار استفاده کنید.

طرح چراغ خاموش

طرح چراغ خاموش فرض می‌کند که برنامه‌ریزی می‌تواند به گونه‌ای اتوماتیک انجام شود که به برنامه‌ریز نیاز نداشته باشد. این ایده ممکن است در زمان‌هایی که نیاز

چگونه در آینده از بن‌بست‌ها در مسیر پستی و کوریری دوری کنیم؟

زمان محدود است و منابع شرکت‌ها بی‌پایان نیست. اغلب مدیران حوزه کوریری و پستی اتفاق نظر دارند که برای مدیریت بهتر باید از پروژه‌های خاصی حمایت کرد. برخی به اجرای طرح برج کنترل به عنوان یک راه‌حل باور دارند و بعضی به دنبال روش چراغ خاموش می‌روند. برنامه‌ریزی در لحظه، DDMRP، به اشتراک‌گذاری پیش‌بینی‌ها و پیش‌بینی فروش نیز از طرح‌های مورد توجه مدیران این حوزه برای جلوگیری از برخورد با بن‌بست‌های پستی و لجستیکی هستند. اما آیا خود این روش‌ها می‌توانند تبدیل به تهدیدی در مسیر ارسال کالاها شوند؟

طرح برج مراقبت

برج کنترل (Control Tower) معمولاً به منظور بهبود دید کلی و کنترل در عملیات پستی-لجستیکی مورد استفاده قرار می‌گیرد. این ابزار به شرکت‌ها این امکان را می‌دهد که عملیات خود را در زمان واقعی زیر نظر بگیرند و درخواست‌ها و وقایع را بر اساس اطلاعات جاری کنترل کنند. به‌کارگیری چنین طرحی می‌تواند در بهبود مدیریت چرخه روند پستی و کوریری، کاهش مخاطرات و بهبود کارایی کمک کند. در واقع در صورت اجرای صحیح این طرح‌ها از بن‌بست‌های لجستیکی و پستی که مسیر ما را می‌بندد دوری می‌کنیم.

طرح DDMRP یا برنامه‌ریزی بر اساس میزان تقاضا

این طرح می‌تواند به شرکت‌های پستی، کوریری و لجستیکی کمک کند تا بر اساس میزان تقاضای حال حاضر میزان تقاضا را در آینده پیش‌بینی کنند. در صورتی که میزان تقاضا با روند ثابتی حرکت کند این طرح جواب می‌دهد.

اگر میزان تقاضا نشانگر خوبی از آینده نباشد چه؟

مدیریت تقاضا برای هر سازمانی متفاوت و پیچیده است. بنابراین یک طرح کلی پاسخگوی همه نیست. در صورتی که میزان سفارش‌ها با روند ثابتی کاهش یا افزایش پیدا کنند، این طرح کار می‌کند. اما در واقعیت، تقاضا ممکن است متغیر و پیچیده باشد و سفارش‌های حال حاضر همیشه نماینده دقیقی از تقاضا در آینده نیستند.

بنابراین، برای هر سازمان ممکن است بهتر باشد که مدل موجودی‌گیری خود را براساس شرایط و خصوصیات خود تنظیم کند. انتخاب یک مدل موجودی‌گیری یا آماده‌سازی برای سفارش‌های آینده باید با توجه به نیازهای خاص سازمان و مشتریانش انجام شود. به عبارت دقیق‌تر، این مدل باید تطابق با الگوهای واقعی تقاضا داشته باشد.

به اشتراک‌گذاری پیش‌بینی‌ها و پیش‌بینی فروش بیشتر شرکت‌ها از روش‌هایی برای پیش‌بینی میزان فروش و تقاضا استفاده می‌کنند. اما بیشتر این روش‌ها دقیق نیست! این روش‌ها بر اساس دوران اوج فروش، افزایش سفارش‌ها به شکل فصلی یا ترند و مد در دنیا پیش‌بینی‌هایی را ارائه می‌کنند.

وقتی این راه‌حل‌ها دقیق نیستند، چاره چیست؟

روند کلی قابل پیش‌بینی است ولی اعتماد کامل به این برنامه‌ها در بیشتر اوقات پیشنهاد نمی‌شود.

به افراد زیادی برای برنامه‌ریزی است موثر باشد. با این که این روش نیز خود برای فرار از مسیرهای بسته است ولی اجرای آن پیچیده است. شاید آموزش افرادی که قادر به برنامه‌ریزی‌های دقیق و موثر هستند روش بهتری باشد. شاید آینده راه‌حل طرح چراغ‌خاموش باشد.

در آینده ممکن است با پیشرفت فناوری‌هایی مانند هوش مصنوعی و یادگیری ماشینی، امکان برنامه‌ریزی بدون نیاز به برنامه‌ریزها شدنی‌تر شود. در این حالت مسیر به صورت اتوماتیک طی می‌شود و انگار مسیر با وجود چراغ‌های خاموش نیز قابل طی شدن است. اما در حال حاضر، بهینه‌ترین رویکرد افزایش دانش و مهارت برنامه‌ریزها به عنوان عوامل کلیدی در موفقیت برنامه‌ریزی است.

برنامه‌ریزی در لحظه

درست است که داده‌های زمان واقعی در زنجیره تأمین در دسترس هستند و می‌توانند به عنوان فرصتی برای برنامه‌ریزی مورد استفاده قرار گیرند. استفاده از اطلاعات زمان واقعی، به به‌روزرسانی عوامل برنامه‌ریزی مانند زمان‌های لازم برای تحویل، نرخ تبدیل، بازدهی، زمان‌های انتظار، قیمت‌های بازار و دسترسی می‌تواند کمک کند. داده‌های به روز و دقیق انقلابی در دنیای پست و لجستیک ایجاد می‌کنند. در این شکی نیست. این داده‌ها باعث کاهش خطا و افزایش کارایی هستند. اگر از داده‌ها با در بازه زمانی کوتاه برای تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی استفاده کنیم چه می‌شود؟

داده‌هایی که در زمانی کوتاه جمع می‌شوند ممکن است دارای نویز باشند. کار ما ترجمه اطلاعات به دست‌آمده از اطلاعات لحظه‌ای است. یعنی چیزی که داده‌ها را قابل اطمینان می‌کند کلان بودن آن‌ها است. داده‌های کلان در بازه زمانی طولانی‌تری به دست می‌آیند. در نتیجه اگر قصد ما استفاده از اطلاعات لحظه‌ای برای برنامه‌ریزی بهتر است باید نرخ بهینه‌سازی را کاهش دهیم. پس افزایش بازه زمانی بررسی اطلاعات به دست‌آمده در واقع راه‌حل فرار از بن‌بست است.

